

paa Hjerte, kunde jeg ønske ogsaa at bidrage Noget til at faae Klaret, hvorfor det dog i nærværende Dieblik vilde være utilraadeligt, om man gennem denne Lov søgte at fremme noget Saabant. Jeg skal navnlig her henholde mig til de Bemærkninger, der ere fremkomne fra den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage), der, om jeg saa maa sige, tog Sagen historisk, idet han henviste til, hvorledes der allerede fra de første Dage af vort konstitutionelle Liv blev ytret Ønske om at indføre en Indkomstskat, som idetmindste kunde tjene til Basis for alle fremtidige nye Skatter og hjælpe til at reformere de ældre, der maatte findes meest trykkende. Det forholder sig ganske rigtigt, som den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at dette Ønske allerede fremsattes under Forhandlingerne om den første Krigsskattelov, saavel som under Forhandlingerne om den anden, og det kom ikke alene frem fra Medlemmer i Rigsdagen, men ogsaa fra Regeringen, idet den daværende Finansminister i de Motiver, hvormed Udkastet til den sidstnævnte Lov blev ledsaget, ytrede som sin Anskuelse, at en saadan Skat vilde have særdeles mange og væsentlige Fortrin, at Regeringen havde været alvorlig betænkt paa at bringe en saadan i Forslag, men at særegne Omstændigheder havde forhindret ham i at tilendebringe de Forarbejder, der i saa Henseende vare nødvendige. I Folkethinget tog man dengang særdeles meget Hensyn til dette Spørgsmaal, det blev fra forskjellige Sider fremdraget, hvor vigtig og ønskelig en saadan Skatteform kunde være, og Resultatet af de Betragtninger, som bleve anstillede, viste sig ogsaa paa en meget tydelig Maade, idet det Udvalg, der var nedsat angaaende Lovudkastet, indstillede, at den foreslaaede Krigsskat skulde nedsættes til det Halve af det Beløb, Regeringen havde forlangt, og at den anden Halvdeel skulde udredes i Henhold til et Forslag om Indkomstskat, som det skulde paahvile Finansministeren at fremkomme med i Rigsdagens næste Session. Paa dette Forslag gik Finansministeren ind, det blev saagodt som eenstemmig vedtaget af Rigsdagen, og Lovforslaget modificeredes altsaa derhen, at der i det paafølgende Finantsaar extraordinært skulde

paalægges en Indkomstskat saa stor som Halvdelen af det Beløb, hvormed Krigsskatten var foreslaaet. Det vil altsaa sees, at man dengang var fuldkommen enig i det Rigtige og Hensigtsmæssige i at gaae over til denne nye Beskatningsmaade, og Følgen deraf var, at da Krigsskatten tredie Gang skulde paalægges som extraordinær Skat, fremsatte Finansministeren et Forslag til en Indkomstskat. Det var et omhyggeligt udarbejdet Forslag, som her kom under en meget omfattende Behandling og blev overgivet til Prøvelse af et Udvalg, hvoraf jeg var Medlem, og jeg kan derfor sige med Visshed, at man fra forskjellige Sider gik ind paa Forslaget med megen Iver og Interesse, samt at man paa bedste Maade søgte at bearbejde det vanskelige Materiale, der vilde være at sætte i Virksomhed. Under Forhandlingerne derom blev man imidlertid opmærksom paa, at denne Skat efter al Sandsynlighed ikke kunde fyldestgjøre det Niemed, der var tilfattet, navnlig at faae den Sum frem, der skulde udredes, og Følgen deraf var, at Regeringen fremkom med et tredie Forslag om en Krigsskat, som blev vedtaget istedetfor Forslaget om en Indkomstskat. Den Grund, hvorpaa man i saa Henseende støttede sig, var, at man manglede et meget væsentligt Grundlag for en Indkomstskat, nemlig en Statistik over Formuerne og Indkomsterne; man manglede i den Grad Kundskab om, hvor store Formuerne vare, og hvorledes de vare fordeelte, at man maatte sige sig selv, at det her, hvor den Dygave var stillet at skaffe 2 Millioner tilveie, var umuligt paanogen sikkert Maade at faae en Skattebasis, hvorefter disse 2 Millioner kunde udredes. Derimod erkjendte man det for at være rigtigt og hensigtsmæssigt at tilveiebringe en Mulighed for, at der i Fremtiden ved en extraordinær Stats Paalæggelse kunde være en saadan Basis tilstede; idet man villig anerkjendte, at det vilde være billigt og retfærdigt, at en ny Krigsskat lignedes paa denne Maade, og man meente, at den rette Wei i saa Henseende vilde være, først at tilveiebringe en Indkomstskat som Grundlag for de kommunale Skatter, thi i Kommunerne vilde man have Midler til at bewirke, at de enkelte Borgeres virkelige Indkomster kom frem, og efterat de første